

Mål C-897/19 PPU

Begäran om förhandsavgörande:

Datum för ingivande:

5 december 2019.

Domstol som begär förhandsavgörande:

Vrhovni sud (Kroatien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

28 november 2019.

Klagande:

I.N.

Vrhovni sud (Republiken Kroatiens högsta domstol) ... framställer förevarande

BEGÄRAN OM FÖRHANSAVGÖRANDE

**MED BEGÄRAN OM HANDLÄGNING ENLIGT FÖRFARANDET FÖR
BRÅDSKANDE MÅL OM FÖRHANSAVGÖRANDE**

(Anonymiserad version)

I. Uppgifter om den hänskjutande domstolen:

Hänskjutande domstol: Vrhovni sud (Republiken Kroatiens högsta domstol)
[utelämnas]

II. Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

I.N. [utelämnas]

Ryska federationen, företrädd av Republiken Kroatiens åklagarmyndighet

III. Redogörelse för det nationella förfarandet och relevanta omständigheter

a) Internationell efterlysning och omständigheterna runt anhållandet av den person som avses med begäran om utlämnande I.N.

- 1 Den 20 maj 2015 utfärdade Interpols kontor i Moskva (Ryska federationen) en internationell efterlysning efter I.N. i syfte att denne skulle ”anhållas” för att lagföras på grund av passiv korruption (artikel 290.5 i den ryska strafflagen). Enligt sammanfattningen av gärningsbeskrivningen anklagas utlänningen I.N. för att – i egenskap av direktör för avdelningen för tillstånd och intyg vid det ryska ministeriet för nödsituationer i Karelska republiken och efter ett föregående samråd med andra tjänstemän inom detta ministerium – ha missbrukat sin officiella ställning och erhållit en muta motsvarande ett belopp om 833 000 ryska rubler av en företagsrepresentant och att i utbyte ha beviljat denne tillstånd [**Orig. s. 2**] för uppförande, tekniskt stöd och reparation av brandvarnare för byggnader och byggarbetsplatser.
- 2 Den 30 juni 2019 anhölls utlänningen I.N. vid gränspassagen M. Anhållandet skedde med stöd av den ovannämnda internationella efterlysningen (rött meddelande utfärdat av Interpols kontor i Moskva). Utlänningen I.N. kom i egenskap av passagerare på en bus fram till en gränskontroll för att den vägen resa in i Republiken Kroatien från Republiken Slovenien. Vid gränskontrollen styrkte han sin identitet med hjälp av en isländsk resehandling för flyktingar med nr..., giltig från den 25 februari 2019 till den 25 februari 2021.
- 3 Genom anhållandet av utlänningen I.N. påbörjades ett beslutsförfarande angående utlämning av utlänningen till Ryska federationen. Förfarandet genomförs av Republiken Kroatien enligt bestämmelserna i Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (lagen om internationellt rättsligt samarbete i brottmål, ”Narodne novine” 178/04, nedan kallad ZOMPO). Relevanta bestämmelser i ZOMPO återfinns i avsnitt IV i förevarande begäran.

b) Beslutsförfarandet angående begäran att utlämna utlänningen I.N. till Ryska federationen

- 4 Den 1 juli 2019 förhöordes I.N. av undersökningsdomaren vid Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb, Kroatien). I.N. förklarade att han motsatte sig utlämning till Ryska federationen. Vid förhandlingen framkom att han har ryskt och isländskt medborgarskap.
- 5 Myndigheten för konsulära ärenden, enheten för visering och utlänningsärenden, vid Republiken Kroatiens ministerium för utrikes och europeiska frågor översände den 1 augusti 2019 ett meddelande från Islands Ambassad i B. till Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb, Kroatien). I meddelandet angavs att utlänningen I.N. har isländskt medborgarskap och permanent hemvist (*permanent residence*) i Island. Det anges vidare i meddelandet att utlänningen I.N. erhöll isländskt medborgarskap den 19 juni 2019. Innan han erhöll detta medborgarskap innehade han en resehandling för flyktingar med nr... I meddelandet anges också att den

isländska regeringen önskar att utlännings I.N. garanteras en säker återresa (*safe passage*) till Island så snart som möjligt.

- 6 Den 6 augusti 2019 erhöll Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) en begäran från Ryska federationens allmänna åklagarmyndighet om att utlännings I.N. skulle utlämnas till Ryska federationen enligt europeiska utlämningskonventionen. Utlämningen begärs med anledning av lagföring på nio åtalpunkter för passiv korruption enligt artikel 290.3 i Ryska federationens strafflag och fem åtalpunkter för passiv korruption enligt artikel 290.5 a i Ryska federationens strafflag. Till stöd för begäran om utlämning bilades även olika handlingar i enlighet med europeiska utlämningskonventionen. Vidare anges i denna begäran att Ryska federationens allmänna åklagarmyndighet garanterar att begäran om utlämning inte syftar till att lagföra den berörda personen på politiska grunder, på grund av ras, religion, nationalitet eller dennes åsikter, att utlännings I.N. kommer att ges möjlighet att utöva sin rätt till försvar, inklusive med hjälp av en advokat, och att den berörda personen inte kommer att utsättas för tortyr, grym och omänsklig behandling eller ådömas straff som strider mot mänsklig värdighet.
- 7 Den 5 september 2019 antog den behöriga avdelningen inom Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) ett beslut i vilket den bedömde att de villkor som stadgas i artiklarna 33 och 34 ZOMPO för att utlämna utlännings I.N. i syfte att denne ska lagföras var uppfyllda samt att specialitetsprincipen i artikel 37 ZOMPO hade iakttagits. [Orig. s. 3]
- 8 Den 30 september 2019 överklagade utlännings Županijski suds (distriktsdomstolen i Zagreb) beslut av den 5 september 2019. I.N. anser att det föreligger en konkret, allvarlig och rimligen förutsebar risk för att han, om han utlämnas, ska utsättas för tortyr och grym och omänsklig behandling. I överklagan betonade han att han beviljats flyktingstatus i Island just på grund av konkreta rättsliga åtgärder i Ryssland, att han är innehavare av en giltig isländsk resehandling för flyktingar och att Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) i praktiken har satt stopp för det internationella skydd han beviljats i Island. Vidare angav han att han har isländskt medborgarskap och att domstolen i första instans, genom att anta det överklagade beslutet, har åsidosatt EU-domstolens tolkning i domen av den 6 september 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630). Till stöd för sina påståenden om risken för tortyr och grym och omänsklig behandling har han åberopat domar från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i vilka det hänvisas till omänskliga villkor inom kriminalvården i Ryska federationen och till det korruperade rättsväsendet, samt till en rapport från kommissionären för mänskliga rättigheter, N.M., av den 12 november 2013.
- 9 Vrhovni sud (Republiken Kroatens Högsta domstol) ska nu, i egenskap av domstol i andra instans, pröva utlännings överklagande av det beslut som Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) meddelade den 5 september 2019.
- 10 Enligt fast rättspraxis från Vrhovni sud (Republiken Kroatens Högsta domstol) ska en begäran om utlämning avslås om det föreligger en verklig risk för att den

utlämnande personen – för det fall han utlämnas – ska utsättas för tortyr och grym och omänsklig behandling. Dessa frågor kommer att prövas inom ramen för överlagandet.

- 11 Vrhovni sud (Republiken Kroatens Högsta domstol) är emellertid osäker på om det, innan ett beslut om utlämning antas med stöd av unionsrättsliga bestämmelser, finns anledning att informera Republiken Island, som utlämningen är medborgare i, om begäran om utlämning. Detta för att ge nämnda stat möjlighet att eventuellt begära att dess medborgare ska återlämnas för att inleda ett förfarande i syfte att undvika risken för att den som begått brott ska undgå straff.
- 12 Eftersom det är oklart hur unionsrätten ska tillämpas har Vrhovni sud (Republiken Kroatens Högsta domstol) genom beslut av den 26 november 2019 beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till EU-domstolen :

”Ska artikel 18 FEUF tolkas så att en medlemsstat i Europeiska unionen som ska avgöra en begäran om utlämning till ett tredjeland av en medborgare i en stat som inte är medlem i Europeiska unionen men som ingår i Schengenområdet är skyldig att informera sistnämnda stat, som den berörda personen är medborgare i, om nämnda begäran om utlämning?

Om ovannämnda fråga ska besvaras jakande och den stat som ingår i Schengenområdet har begärt att den berörda personen ska överlämnas dit för att inleda ett sådant förfarande för vilket utlämningen begärs, önskas svar på om den berörda personen ska överlämnas till nämnda stat i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge.”

Beslutsförfarandet angående tillfälligt omhändertagande i avvaktan på utlämning

[Orig. s. 4]

- 13 Sedan utlämningen I.N. hade anhållits förordnade undersökningsdomaren vid Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) den 1 juli 2019 om tillfälligt omhändertagande av nämnde I.N. i enlighet med artikel 47 ZOMPO i avvaktan på utlämning. Utlänningen I.N. överklagade detta beslut. Den behöriga avdelningen inom Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) ogillade överklagandet den 18 juli 2019 såsom orgrundat.
- 14 Sedan nämnde undersökningsdomare erhållit begäran om utlämning till Ryska federationen beslutade han den 7 augusti 2019 att utlämningen I.N. skulle vara fortsatt omhändertagen i avvaktan på utlämning. I.N:s överklagande av detta beslut ogillades av den behöriga avdelningen vid Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) genom beslut av den 27 augusti 2019 varför undersökningsdomarens beslut vann laga kraft.
- 15 Utlänningen I.N. är fortfarande tillfälligt omhändertagen i avvaktan på utlämning.

IV. Nationella bestämmelser som kan vara tillämpliga i förevarande mål

- 16 Republiken Kroaties konstitution (Narodne novine nr 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 och 5/14).

Artikel 9

En medborgare i Republiken Kroatien kan inte utvisas från Republiken Kroatien, berövas sitt medborgarskap eller lämnas ut till en annan stat såvida det inte sker inom ramen för verkställighet av ett beslut om utlämning eller överlämnande som antagits i enlighet med internationella fördrag eller gemenskapens regelverk.

- 17 Republiken Kroatien har inte ingått något bilateralt avtal med Ryska federationen med stöd av vilket Kroatien skulle vara skyldig att lämna ut sina medborgare till denna stat.

- 18 ZOMPO

Artikel 1

(1) Denna lag reglerar internationellt rättsligt samarbete i brottmål (nedan kallat internationellt rättsligt samarbete) såvida inte annat föreskrivs i ett internationellt fördrag.

(2) ...

Beslut att avslå et begäran om utlämning

Artikel 55

(1) Om den behöriga domstolen finner att de lagstadgade villkoren för utlämning inte är uppfyllda ska den besluta att avslå begäran om utlämning och utan dröjsmål översända beslutet till Vrhovni sud (Republiken Kroaties Högsta domstol) som, efter att ha inhämtat yttrande från behörig allmän åklagare, fatställer, upphäver eller ändrar beslutet.

(2) När beslutet att avslå en begäran om utlämning har vunnit lagakraft ska det översändas till justitieministeriet som delger den begärande staten det.

[Orig. s. 5]

Beslut att tillåta utlämning

Artikel 56

(1) När den avdelning inom den behöriga domstolen som prövar ärendet finner att de lagstadgade villkoren för utlämning är uppfyllda ska den avgöra ärendet genom beslut.

(2) Beslutet får överklagas inom en 3 dagar. Vrhovni sud (Republiken Kroatiens Högsta domstol) är behörig att pröva ett sådant överklagande.

- 19 Grunderna för att avslå begäran regleras i artiklarna 12 och 13 ZOMPO medan särskilda skäl för att vägra utlämning föreskrivs i bestämmelserna i artikel 35 ZOMPO.

Avslag på begäran

Artikel 12

(1) Den behöriga nationella myndigheten får avslå begäran om internationellt rättsligt samarbete i följande fall:

1. Begäran gäller en handling som kan anses som ett politiskt brott eller som en handling med koppling till ett sådant brott.

2. Begäran gäller skattebrott.

3. Bifallande av begäran skulle kunna leda till att Republiken Kroatiens suveränitet, säkerhet, rättsordning eller andra väsentliga intressen åsidosätts.

4. Det kan rimligen förutsättas att den person som begäran om utlämning avser – om han eller hon utlämnas – skulle komma att lagföras eller straffas på grund av sin ras, religion, nationalitet, tillhörighet till en viss socialgrupp eller på grund av sina politiska åsikter eller att vederbörandes situation skulle försvåras på grund av något av dessa skäl.

5. Det rör sig om en mindre förseelse.

- 20 Rättspraxis från Vrhovni sud (Republiken Kroatiens Högsta domstol) angående domen av den 6 september 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630).

Genom beslut av den 4 januari 2018 upphävde Vrhovni sud (Republiken Kroatiens Högsta domstol) det beslut som meddelades av underrätten i vilket underrätten slog fast att de lagstadgade villkoren för att utlämna den ryske medborgaren till Ryska federationen var uppfyllda. I sitt beslut uppmanade Vrhovni sud (Republiken Kroatiens Högsta domstol) underrätten att pröva om den person som berörs av begäran inte även var medborgare i Republiken Litauen som omständigheterna i akten tyder på. Vidare hänvisades underrätten till den tolkning Europeiska unionens domstol gjort i målet Petruhhin.

V. Unionsrättsliga bestämmelser som tolkning begärs av

- 21 Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Artikel 18

Inom fördragens tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördragen, ska all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.

...

[Orig. s. 6]

- 22 Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.

Artikel 2

De inre gränserna får passeras överallt utan att någon personkontroll genomförs.

- 23 Protokoll (nr 19) om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar

Artikel 2

Schengenregelverket ska gälla för de medlemsstater som avses i artikel 1, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 i anslutningsakten av den 16 april 2003 och artikel 4 i anslutningsakten av den 25 april 2005. Rådet ska ersätta den verkställande kommitté som har inrättats genom Schengenavtalen.

- 24 Avtal mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Artikel 1

Republiken Island och Konungariket Norge (nedan benämnda Island respektive Norge) skall associeras med Europeiska gemenskapens och Europeiska unionens verksamhet på de områden som omfattas av de bestämmelser som avses i bilagorna A och B till detta avtal och den vidare utvecklingen av dessa.

Detta avtal skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter enligt de förfaranden som anges häri.

- 25 Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge

Artikel 1

Ändamål och syfte

1. De avtalslutande parterna åtar sig att i enlighet med bestämmelserna i detta avtal förbättra överlämnandet av personer för lagföring eller verkställighet av en dom mellan, å ena sidan, medlemsstaterna och, å andra sidan, Konungariket Norge och Republiken Island, och som miniminormer beakta bestämmelserna i konventionen av den 27 september 1996 om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater.

2. De avtalslutande parterna åtar sig att i enlighet med bestämmelserna i detta avtal se till att systemet för utlämning mellan, å ena sidan, medlemsstaterna och, å andra sidan, Konungariket Norge och Republiken Island, skall grunda sig på en mekanism för överlämnande på grundval av en arresteringsorder enligt villkoren i detta avtal.

3. Detta avtal skall inte påverka skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna i Europeiska konventionen om skydd av de mänskliga rättigheterna eller, i fråga om [Orig. s. 7] en rättslig myndighet i en medlemsstat, principerna i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.

4. Inget i detta avtal skall tolkas som ett förbud att vägra överlämna en person som är föremål för en arresteringsorder enligt detta avtal, om det finns objektiva skäl att tro att arresteringsordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning, eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.

VI. Skäl för att framställa en begäran om förhandsavgörande

- 26 Vrhovni sud (Republiken Kroatiens Högsta domstol) anser att utlämningen I.N. inte längre har flyktingstatus eftersom han numera har isländskt medborgarskap.
- 27 I domen av den 6 september 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630), slog EU-domstolen fast följande: Artiklarna 18 FEUF och 21 FEUF ska tolkas så, att när en medlemsstat där en unionsmedborgare, som är medborgare i en annan medlemsstat, befinner sig, tar emot en begäran om utlämning som framställts av ett tredjeland med vilket den förstnämnda medlemsstaten har ingått ett avtal om utlämning, ska den informera den medlemsstat i, som personen i fråga är medborgare och – i förekommande fall – på begäran av den sistnämnda medlemsstaten överlämna vederbörande till den staten i enlighet med bestämmelserna i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, under förutsättning att den medlemsstaten är behörig enligt nationell rätt att lagföra personen för de gärningar som begåtts utanför dess territorium.
- 28 I domskälen i domen i målet Petruhhin nämnde EU-domstolen att skillnaden i behandling (i form av att tillåta utlämning av en unionsmedborgare som är medborgare i en annan medlemsstat, såsom Herr Petruhhin, medan nationella

medborgare åtnjuter skydd) kommer till uttryck i form av en begränsning av den fria rörligheten enligt artikel 21 FEUF. En sådan begränsning kan vara motiverad om den grundar sig på objektiva överväganden och står i proportion till det legitima syfte som eftersträvas med nationell rätt. En begränsning som syftar till att undvika att en person som begått brott undgår straff utgör ett legitimt syfte. Att det egna landets medborgare inte kan utlämnas kompenseras av möjligheten för den anmodade medlemsstaten att lagföra sina egna medborgare för allvarliga brott som begåtts utomlands (mod bakgrund av uttrycket ”aut dedere, aut judicare” – utlämna eller lagföra). Medlemsstaterna är som huvudregel inte behöriga att pröva sådana gärningar när gärningsmannen och den skadelidande inte är medborgare i landet. Utlämning av utländska medborgare för att undvika att en sådan person undgår straff är således ett giltigt skäl för utlämning. Med hänsyn till proportionalitetskriteriet, i synnerhet förekomst av en alternativ åtgärd som är mindre ingripande för att genomföra det eftersträvade syftet att undvika att en person som begått brott undgår straff, är det viktigt att – i den beskrivna situationen – prioritera informationsutbyte med den medlemsstat som den berörda personen är medborgare i. **[Orig. s. 8]**

- 29 Utlämningen I.N. är inte unionsmedborgare utan medborgare i Republiken Island till vilken Europeiska unionen har ett särskilt band.
- 30 Utlämningen I.N. har permanent hemvist i Republiken Island och har använt sig av den fria rörligheten inom Schengenområdet.
- 31 Schengenregelverket är tillämpligt på medlemsstaterna i Europeiska unionen i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 2 i protokoll nr 19 FEUF om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar. Europeiska unionens råd har dessutom ingått ett avtal med Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.
- 32 Utlämningen I.N. anhölls på Republiken Kroatiens territorium i samband med att han reste in i landet från en annan medlemsstat i Europeiska unionen, nämligen Republiken Slovenien.
- 33 Republiken Kroatien lämnar inte ut sina medborgare till Ryska federationen.
- 34 I artikel 18 FEUF stadgas att all diskriminering på grund av nationalitet är förbjuden inom fördragets tillämpningsområde.
- 35 Republiken Island är inte medlem i Europeiska unionen. Den 1 november 2019 trädde emellertid avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge i kraft. I avtalet föreskrivs att de avtalsslutande parterna åtar sig att se till att systemet för utlämning mellan, å ena sidan, medlemsstaterna och, å andra sidan, Konungariket Norge och Republiken Island, skall grunda sig på en mekanism för överlämnande på grundval av en arresteringsorder enligt definitionen i detta avtal.

- 36 Mot bakgrund av samtliga ovannämnda omständigheter finner Vrhovni sud (Republiken Kroatiens högsta domstol) det oklart huruvida artikel 18 FEUF ska tolkas så att en medlemsstat i Europeiska unionen (i förevarande fall Republiken Kroatien) som ska avgöra en begäran om utlämning till ett tredjeland (i förevarande fall Ryska federationen) av en medborgare i en stat som inte är medlem i Europeiska unionen men som ingår i Schengenområdet är skyldig att – innan den fattar beslut angående utlämningen – informera den stat som den berörda personen är medborgare i (i förevarande fall Republiken Island) om nämnda begäran om utlämning. Om den stat som ingår i Schengenområdet (i förevarande fall Republiken Island) har begärt att den berörda personen ska överlämnas dit för att inleda ett sådant förfarande för vilket utlämningen begärs, önskas svar på om den berörda personen ska överlämnas till nämnda stat i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge.
- 37 Om den ställda frågan besvaras jakande anser rätten att information till Republiken Island om begäran om utlämning för att denna stat eventuellt ska kunna utfärda en arresteringsorder för att den berörda personen ska överlämnas i syfte att nämnda stat ska genomföra ett straffrättsligt förfarande skulle bidra till att genomföra syftet, det vill säga att undvika att en person som begått ett brott undgår straff. Om frågan besvaras jakande men Republiken Island inte begär överlämnande kommer Vrhovni sud (Republiken Kroatiens högsta domstol) att pröva om utlämning skulle åsidosätta de rättigheter som stadgas i artikel 19 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Om den ställda frågan däremot besvaras nekande, det vill säga om Vrhovni sud (Republiken Kroatiens högsta domstol) inte är skyldig att informera Republiken Island om utlämning enligt unionsrätten, kommer Vrhovni sud (Republiken Kroatiens högsta domstol) i sådant fall att göra en prövning i enlighet med [Orig. s. 9] nationell rätt om utlämningen riskerar att utsättas för tortyr eller grym och omänsklig bestraffning eller behandling för det fall han eller hon överlämnas. Bland kriterierna för att bedöma denna risk finns bland annat det faktum att utlämningen tidigare beviljats flyktingstatus i Island.
- VII. Begäran om handläggning enligt förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande enligt artikel 107 i rättegångsreglerna
- 38 Utlämningen I.N. är just nu tillfälligt omhändertagen i avvaktan på utlämning.
- 39 Enligt artikel 49 ZOMPO förblir den berörda personen tillfälligt omhändertagen i avvaktan på utlämning under hela utlämningsförfarandet fram till dess fristen löper ut för verkställighet av utlämningsbeslutet.
- 40 Svaret på den ställda frågan är av avgörande betydelse för att bedöma utlämningsens rättsliga situation.

- 41 Eftersom frihetsberövande innebär en begränsning av utlänningens grundläggande mänskliga rättigheter och friheter – förfarandet vid den nationella domstolen innebär prövning av en begäran om utlämning av denne utlänning – begär rätten att förevarande begäran om förhandsavgörande ska handläggas enligt det förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande som avses i artikel 107 i rättegångsreglerna.

VIII. Begäran om tolkning

Ska artikel 18 FEUF tolkas så att en medlemsstat i Europeiska unionen som ska avgöra en begäran om utlämning till ett tredjeland av en medborgare i en stat som inte är medlem i Europeiska unionen men som ingår i Schengenområdet är skyldig att informera sistnämnda stat, som den berörda personen är medborgare i, om nämnda begäran om utlämning?

Om ovannämnda fråga ska besvaras jakande och den stat som ingår i Schengenområdet har begärt att den berörda personen ska överlämnas dit för att inleda ett sådant förfarande för vilket utlämningen begärs, önskas svar på om den berörda personen ska överlämnas till nämnda stat i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge.

Zagreb den 28 november 2019.